

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De potus parsimonia. Capvt XX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

De potus parsimonia.

CAPVT XX.

Quodam tempore molestissimum susce-
 pit exercitium, præfigens sibi ipsi exigua
 sane potus capiendi mensuram: cui vt
 minus vel foris vel domi admisceret huc ad-
 deret, confecit eiusdem capacitatis poculum
 paruum, idq; exiens foras secum tulit. In mag-
 na siti non nisi quoddam aridi sui oris erat re-
 frigerium, ac si agrote magno ardore afluant-
 i pauillum liquoris instilletur. Deinde ad-
 modum diu vino abstinuit, solo Paschatis die,
 in tanta solennitatis honorem, eius vsum sibi
 permittens. Cum iam siti eiusmodi diu labo-
 raret, nec tamen præ animi rigore, neque aqua
 neq; vino sibi mederi vellet, simulq; miseran-
 dum in modum in cælum respiceret, contigit
 vt quadam vice eiusmodi Dei instinctum vel
 responsum intus sentiret: Animaduerte vt ego
 olim mortis angoribus correptus, sitim aridif-
 simam modico aceto & felle tolerarim, cum
 tamen mei essent omnes fontes aquarum, vt-
 pote à me conditi, sicut & cætera omnia in v-
 sum ac sustentationem hominum. Ita ergo tu
 quoque, si meis vis ingredi vestigijs, penuriam
 & subtractionem feras moderate ac benigne.
 Quodam tempore ante natalem Christi om-
 nibus corporis commodis ac fomentis pror-
 sus valefaciens, præter communia illa diu vfi-
 tata exercitia, tres insuper alia corporales ex-
 ercitationes vel afflictiones assumpsit. Prima
 ex his erat quod noctibus post Matutinas pre-

Ioan. 19.
 Luc. 23.
 Marc. 15.
 Matt. 27.

I.

ces coram summo Altari stetit nudus plantis
in lapidibus donec aduentaret dies. Idque fa-
ciebat, quando sunt noctes longissimæ, & ce-
tius ad nocturnam Synaxim fratres excitantur.
Altera erat, quod neque noctu neque me-
terdiu ad calida accessit loca, nec ad Altare vo-
luit manus igni calefacere: quanquam id tem-
poris, quod esset acerrimum frigus, manus
ius immaniter intumuerant. Post Comple-
torium ita totus frigore correptus, in suam se-
dem dormitum se reposuit. Post nocturnas
preces mansit, ut dictum est, nudis pedibus co-
ram Altari in pavimento lapidibus strato, do-
nec appropinquaret dies. Tertia erat, quod per
diem omni sibi potu interdixit, quamlibet ve-

II.

ut sibi potu
omni per diē
interdixerit.

hemens eum teneret sitis: sola prandij horæ
dempta, ubi tum non patiebatur sitim. Atque
advesperascente die, tam dira cruciabatur sitis,
ut omnis eius natura potui inhæret: quod ta-
men premebat ipse & obluſtabatur non nisi
multiplici eodemque acri dolore. Os eius foris
& intus perinde arescebat, ut solet ægris mor-
bo correptis: lingua scindebatur, adeo ut post
modum vno & eo amplius anno non possit
refici. Quando stabat ad Completorium sine
ridus, atque ex more aqua benedicta adasperge-
retur, magno desiderio hianti ore ad asperge-
lum se vertebat, si qua fortasse guttula aresce-
ti linguæ eius præberetur, unde paucillum ce-
peret refrigerij. Deinde cum ad Collationem,
ut vocant, in mensa sedens, licet valde sitibon-
dus, vinum à se remoueret, nonnunquam ere-
ctis sursum luminibus, ait: Accipe pater cele-
stis in sacrificium sanguinis cordis mei, hunc
vini

In aridissima
siti quid fece-
rit.

vini potum, & præbe illum filio tuo nimia siti
 afflicto, iam iamque in cruce morituro. Quan-
 doque tam acri vexatus siti, ad fontem acce-
 dens, contemplabatur aquam leni susurrio in-
 de scaturientem. atque in cacabum stanno in-
 trinsecus obductum exilientem, simulque ocu-
 los erigebat ad Deum alta imo ex pectore tra-
 hens suspiria. Interdum plus nimio grauatus,
 ex intimo cordis ait ad Dominum: O bonitas
 sempiterna, *quam occulta sunt iudicia tua*, vt cum Rom. ii.
 mihi tam propinquus sit vastus ille lacus Con-
 stantiensis, itemque præterfluentis Rheni vnda
 perspicua, nihilo minus hauitus aquæ vnicus
 mihi contingere non possit. Id verò miserrimum
 est. In hoc instituto perseverauit ad id
 usque temporis, quo recitatur Euangelium, v-
 bi Dominus fertur aquam in vinum commu-
 tasset. Eadem Dominica vesperi ad mensam Ioan. 2.
 residens miseria confectus, cibum capere non
 poterat ob sitis nimietatem. Simul autem vt
 gratiarum actiones dicebantur, actutum pro-
 perabat ad Sacellum suum: neque enim præ
 afflictionis intolerabili vehementia ultra se
 cohibere poterat: fuditque ingentē lachryma-
 rum vim, dicens ad Dominū: O Deus æterna,
 qui solus laborem & dolorem consideras, quā Psalm 9.
 planè miser edictus sum in hanc lucem, vt cum
 mihi abunde suppetant vitæ sustentandæ ne-
 cessaria, tantam nihilo secūs, tamq̃ diram me-
 oporteat penuriam perpeti. Sub his querimo-
 nijs visus est sibi in anima huiusmodi audire
 vocē: Bono sis animo, propediē diuinitus gau-
 dio & cōsolatione afficeris. Faceffant lachry-
 ma fortis athleta Dei, fume animum, ac probè
 te ge-

Nimia siti
 cōtabescens
 vt in animo
 solatium ac-
 cepit.

regeras. His verbis corde ita est confirmatus, ut à lachrymis non nihil cessaret, nec tamen poterat omnino letus esse: sed simul ut lachrymarum stillæ ex oculis profuissent, intus aliquid eum ridere compellebat ob euenturum ipsi breni diuinitus iucundum quiddam & prosperum. Ita affectus. iuit ad Completorium. Quod quidem psallebat, sed corde tremulo, atque interrim videre sibi videbatur citius ab hac cruce liberatum iri: quod etiam paulo post accidit eademque nocte id aliqua ex parte cœpit in hunc modum: In visione contuitus est virginem matrem cum puerulo IESU ea specie, qua erat spectans in terris, ad se venire, eundemque infansculum habere in manibus poculum aqua plenum, paulò maius quam erat scyphus cœnobio vsitatus. Porro idem poculum beatissimi virginem in manus sumere, atque ipsi offerre, ut biberet. Quod ille accipiens, auidè bibit, & pro voto sitim omnem profligauit. Ibat tum temporis in agro per angustam semitam, & ecce pauperem quandam, at honestam, sibi videtur sceminam venire obuiam, quæ cum propius accessisset, ex itinere sicco secedens, in luctum demisit, donec pertransiret. At illa se vertens ait ad eum: Quid sibi vult Domine venerande, quod ipse quamuis sacerdotij honore praeditus, mihi inopi tanta humilitate cedere voluisti, cum tamen ego potius tibi deferre deberim? Respondit ille. Equidem consueui cunctis sceminis honorem præstare ac reuerentiam, ob illustrissimam Dei matrem cæli reginam. Leuatis illa in cælum oculis ac manibus. Oro, inquit, & obsecro præstantissimam illam Dei

Visio Sufonis consolatoria

Vt Virginem Matrem in omnibus sceminis honore consueuerit.

OTW
45

genitricem, ne ex hac emigres vita, quin pecu-
 liare quoddam ab illa consequaris beneficiū,
 quam tantoperè in nobis omnibus veneraris.
 Ad quod ille, Præstet, ait, id mihi præclarissi-
 ma ea cæli imperatrix. Paulò pòst contigit, vt
 tametsi potus ei multiplex affatum aduisset,
 nihilosecitus pro more sitibundus à mensa ab-
 scederet. Nocte proxima in visu cælestis quæ-
 dam miri decoris persona illi apparens. Ego,
 inquit, sum virgo mater, quæ nocte præterita
 potum tibi præbui ex poculo testaceo, & quo-
 ties iterum tam infesta cruciaris siti, ego itidè
 te reficiam misera tui. Tum ille magna fidu-
 cia ait ad eam: Nihil tamen virgo intemera-
 ta in manibus habes, quo meam possis leuare
 sitim. At illa: Potum, ait, salutiferum tibi præ-
 bebo ex ipso corde meo manantem. Quibus
 verbis sic ille perterritus est, vt responsum red-
 dere non posset, vtpote qui eo se indignum pu-
 taret. Atqui virgo sacratissima benignè eum
 consolans, dixit: Quandoquidem Dominus
 Iesus tam suauiter tuo se cordi immerfit, id-
 que ariditate oris tui tam cruciabiliter emerit-
 tus es, singulari hac à me consolatione afficie-
 ris: neque vero corporali te potu reficiam, sed
 salutari quodam præstantiq; ac spiritali inti-
 mæ ac integræ puritatis. Tum ille consensit vt
 vere, interim secum ita cogitans. Iam planè sa-
 tis superq; potauero, quo tandem liceat ingen-
 tem propulsare sitim. Vbi verò cælico illo est
 potu abunde recreatus, mansit ei in ore quasi
 molle granum quoddam niuei coloris, cuius-
 modi manna fuit. Idque in veritatis argumē-
 tum diu satis in ore retinuit. Hinc in ardentem
 lachry-

Alia visio:

vt cælesti po-
 tu siti ardens
 fuerit recrea-
 tus
 Exod. 16.

lachrymas solutus, gratias egit medullis
 Deo & eius sacratissimæ genitrici pro tanto
 tibi ab ipsis præstito beneficio. Eadem nocte De
 genitrix sancto cuidam homini alibi moran
 ti sese visibilem exhibens, qua ratione porro
 illi præbisset, significavit: hæcque addidit:
 Vade ad filij mei Ministrum, & dice ei verbum
 meis, quemadmodum literis proditum est in
 præclaro illo Doctore Ioan. Chrystostomo,
 quod cum puer scolasticus esset, & ante aram
 se demitteret in genua, ubi ego ipsa in ligno
 imagine filium meum in sinu meo lactui, per
 eandem imaginem dixi filio, vt paulisper col
 faret, sineretque puerum ante dictum me
 hera fugere: dic illi, inquam, eandem gratiam
 in visione ipsi quoque per me præstitam esse.
 Atque in veritatis argumentum, si animadu
 teris, senties deinceps doctrinam ex sancto et
 ore proficiscentem, auditu longè quàm amo
 hac gratiorem & feruentiorem, ac magis illi
 desiderabilem. Hæc cum ad illum relata essent,
 sublatis sursum manibus, corde & oculis, ait
 Benedicta sit vena perpetim scaturientis civi
 nitatis, itemque benedicta sit dulcissima totius
 gratiæ mater pro hoc cælesti munere mihi in
 digno exhibito. Huius simili quiddam Lecter
 offendet in prima parte Speculi Vincetij. Por
 rò idem sanctus homo etiam hæc addidit. Et
 præterea aliud, quod tibi significem. Hac nocte
 virgo cum puerulo suo mihi per visum appa
 ruit, habens in manu elegans poculum aquæ
 plenum. Ipsa verò & puerulus honorificam de
 benignam tui habuere mentionem. Deinde
 mater filio obtulit poculum, rogans vt illi be
 nedice

Io. Chryst.
 virg. Matre
 lactatum in
 pueritia fuisse.

Yino, sicut are
 scens suso,
 rursum iube
 tur fieri.

1. Tim. 5.

mediceret. Fecit ille vt mater voluit, & confestim aqua transijt in vinum: dixitque. Sufficit iam: nolo vt deinceps Minister meus hoc genus exercitij prosequatur, vt vino abstineat. Viatur posthac vino ob naturam suam exhaustam & confectam. Hac igitur illi potestate facta à Deo, deinceps (vt ante solebat) vino vsus est. Eadem tempestate admodum fractus erat ex antedictorum exercitiorum & castigationum, quibus tam multis sese afflictarat annis, nimirate. Apparuit autem Dominus ^{IESVS} cuidam amico suo, ferens pyxidem in manibus. Interrogatus ab eodem sancto homine, quid sibi vellet illa pyxide; Ex hac, inquit, morderi volo Ministro meo ægre affecto. Et ecce ipsum adiit Ministrum, aperuitque pyxidem recenti plenum sanguine, eodem tinxit, siue linxit cor Ministri, adeo vt prorsus cruentum redderetur: deinde manus, pedes, cunctaque eius membra eodem sanguine perunxit. Tum sanctus ille homo, qui hæc in visione conspiciebat: Quamobrem, ait, Domine ita eum sanguine consignas? Visne illi quinque vulnerum tuorum similitudinem imprimere? Respondit Dominus: Ita nimirum: siquidem cor totamque naturam eius cruce & afflictione signabo, eumque adhibitis medicamentis curabo, faciamque eum hominem iuxta omne cor meum. Cum igitur Minister eiusmodi duris corporis afflictionibus, quales superius partim commemorata sunt, deditam egisset vitam à decimo octavo usque ætatis suæ anno ad quadragesimum, omnisque natura siue corpus eius plane confectum & consumptum esset, nihilque præter

visio cuiusdam
viri sancti de
Sapientia
Ministro.

22. annis duris
afflictionibus
agitatus.

mor-

mortem superesse videretur, nisi à talibus abstineret, deinde missas illas fecit. Significatum est autem illi à Domino, eum viuendi rigoris & austeritatem, cunctaq; illa instituta & exercitia, non nisi bonum quoddam initium esse, & indomiti corporis sui mortificationem atq; edomationem: porro adhuc alia ratione eum premi & exercitari oportere, si modo rectè cum ipso agi deberet.

Vt ad rationalem quandam verae resignationis scholam missus sit.

CAPVT XXI.

Post hæc sedens quædam nocte post multas precas in sedili suo, inter meditationem factus est in ecstasi, putauitq; se in visu illo interno egregium quendam iuuenem supernè venientem cõspicere, sibiq; adstantem hunc in modum proloqui: Diu satis in minoribus ac triuialibus versatus & exercitatus in scholis, iam tempus est, vt ad altiora conuersas. Agè igitur mecum perge. Equidem ad principium huius temporariæ vitæ Gymnasium te perducam, vbi præclarissimæ dabis operam scientiæ, quæ veram tibi præstabit pacem, & bona initia ad felicem deducet exitum. His illa maior effectus, surrexit. At verò iuuenis apprehensa manu eius, duxit eum (vt ipsi videbatur) in regionem quandam spiritalem, vbi erat insignis domus, habitu ac specie cœnobij cuiusdam, in quo spirituales homines degerent. In hac domo illi morabantur, qui iam dictæ scientiæ studiosi